

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פלייים

עפ"ת 38503-03-25 אסדי נ' מדינת ישראל

לפני **כבוד השופט נתנאל בנישו**

בעניין: **המערער** : **מוחמד אסדי**
ע"י ב"כ עוה"ד ראפת אסדי

נגד

המשיבה : **מדינת ישראל**
ע"י ב"כ עוה"ד אמירה בורקן

ערעור על גזר דין בית המשפט השלום לתעבורה בעכו (כבי השופטת י' הברפלד – אברהם)
בפ"ל 4112-11-24
(ערעור התקבל)

פסק דין

לפניי ערעור הסנגוריה על גזר דינו של בית המשפט קמא.

ההליכים בפני בית המשפט קמא

ביום 10.11.2024 הוגש נגד המערער כתב אישום, המייחס לו עבירות של נהיגה בזמן פסילה (פסילת בית משפט), אי ציות לשוטר במדים, רישיון נהיגה פקע מעל שנתיים וכן נהיגה ברכב ללא ביטוח.

בכתב האישום מתואר אירוע שהתרחש ביום 08.11.2024, עת המערער נהג ברכב פרטי מסוג קרייזלר (מספר רישוי 40073401), באזור כפר בעאנה, כשהוא באותה העת פסול לנהיגה עקב חמש פסילות שונות (מתיקי תעבורה 10520-07-22, 7026-10-22, 12994-02-23, 11805-06-22 ו-2747-11-20). באותו אירוע לא ציית המערער להוראות שוטר במדים. כאשר התבקש על ידו לעצור את הרכב, הוא אומנם עצר את רכבו, אך החל בבריחה רגלית מהמקום עד שנתפס על ידי השוטרים. באותה העת, נהג המערער כשרישיון הנהיגה שלו פקע וכשאינן ברשותו תעודת ביטוח בתוקף.

בתאריך 23.12.2024, הודה המערער בעבירות המיוחסות לו בכתב אישום זה. באותו מעמד, הסגור ביקש מבית המשפט לשלוח את הנאשם לקבלת חוות דעת ממונה על עבודות השירות. ביהמ"ש החליט שייתן החלטה לאחר שמיעת הטיעונים לעונש, שנקבעו ליום 09.01.2025.

עמוד 1 מתוך 11

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ת 38503-03-25 אסדי נ' מדינת ישראל

ביום 09.01.2025 נשמעו טיעוני הצדדים לעונש. טרם שמיעת הטיעונים, אישר בית המשפט לצרף את תיק 8071-09-22 לתיק הנדון.

לאחר שמיעת טיעוני הסגור בעניין, בית המשפט קמא לא מצא להורות על עריכת תסקיר על ידי שירות המבחן. באשר לבקשה לעריכת חוות דעת הממונה על עבודות שירות, ציין בית המשפט קמא כי במסגרת התיק שצורף קיימת חוות דעת, ועל כן אין מקום להורות שוב על שליחת המערער לממונה.

לאחר ששמע את טיעוני הצדדים לעונש, גזר בית המשפט קמא את עונשו של המערער והטיל עליו 12 חודשי מאסר לריצוי בפועל. בית המשפט אף הורה על הפעלה של עונש מאסר מותנה בן 6 חודשים, כך ש-3 חודשים ירוצו במצטבר ו-3 חודשים בחופף. סך הכל ירצה המערער 15 חודשי מאסר בפועל. לעונשים אלה נוסף גם מאסר מותנה.

מעבר לכך, גזר בית המשפט על המערער פסילה בפועל בת 3 שנים מיום שחרורו ממאסר, הפעלת פסילה מותנית בת 6 חודשים במצטבר, פסילת מותנית, התחייבות כספית בסך 10,000 ₪ וקנס על סך 2,000 ₪.

בגזר דינו, עמד בית המשפט קמא על הערכים החברתיים שנפגעו בעקבות ביצוע העבירות, שלום הציבור וביטחונו, השמירה על הסדר הציבורי וביטחון המשתמשים בדרך, וכן הפגיעה במערכות החוק והמשפט. כן פירט בית המשפט באשר לחומרה הרבה הטמונה בעבירה של נהיגה בזמן פסילה או כאשר רישיון הנהיגה פקע.

כך, בית המשפט ציין כי נהיגה בזמן פסילה היא מבין העבירות החמורות ביותר בפקודת התעבורה. על כך הוסיף, כי כאשר לעבירה זו נלוות עבירות נוספות, כמו במקרה דנו, רף הענישה נדרש לעלות. עוד ציין בית המשפט כי המערער רצידיביסט, אשר תלוי ועומד נגדו מאסר מותנה.

בנוסף, סקר בית המשפט פסיקה רבה מאוד בעבירות דומות.

במסגרת גזר הדין אף נימק בית המשפט קמא את החלטתו שלא להורות על עריכת תסקיר בעניין המערער. בית המשפט קבע כי לאור עברו של הנאשם והתנהלותו, הכוללת ביצוע עבירות חמורות, לעיתים קרובות ובפרק זמן קצר, יש להגן על הציבור ולהרתיע את הנאשם באמצעות מאסר ממשי. מהטעם האמור, אף סבר בית המשפט כי אין מקום להאריך את המאסר המותנה התלוי ועומד נגד המערער.

כן פירט בית המשפט כי המערער, הנוהג משנת 2004, צבר לחובתו 23 הרשעות קודמות, מתוכן הרשעות חמורות בעבירות של אי ציות לתמרור, מהירויות, אור אדום, פקיעת רישיון וכן עבירות

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ת 38503-03-25 אסדי נ' מדינת ישראל

חוזרות של פקיעת רישיון נהיגה מעל שנתיים ונהיגה בזמן פסילה. בנוסף, עמד בית המשפט על העובדה כי המערער הורשע 10 פעמים בנהיגה כשרישיונו פקע ופעמיים בגין עבירה של נהיגה בזמן פסילה.

על כך הוסיף בית המשפט קמא כי מעיון בגזר הדין שניתן בעניינו של המערער ביום 08.04.2024 בבית המשפט השלום בעכו (תיק תת"ע 20-11-2747) עולה שהתקבל תסקיר שירות המבחן, שהביא להסתפקות בהטלת עונש מאסר מותנה. עם זאת ולמרות זאת, המערער לא הורתע מעונש זה, התעלם מהתחשבות בית המשפט האמורה, ואף לא התחשב במצבם הסוציו-אקונומי של בני משפחתו, כשחצי שנה לאחר מתן גזר הדין האמור נהג בפסילה. בכך הפגין מסוכנות גבוהה כלפי משתמשי הדרך וזלזול בוטה כלפי רשויות החוק.

בית המשפט אף מנה לחובת המערער את העובדה כי בתיק 8071-09-22 (לפני שאוחד עם התיק הנדון) הוצג הסדר טיעון, במסגרתו היה אמור לבצע עבודות שירות של חודש אחד, אך לא היה בכך כדי להרתיעו והוא המשיך לנהוג בעודו פסול.

בנסיבות אלה, סבר בית המשפט כי המערער איבד כל אמון ואין מקום להיעתר לבקשתו להתחשבות נוספת, בחרטו, ובנכונותו להשתלב בטיפול שיקומי בתחום התעבורה. משכך, קבע בית המשפט כי ראוי למקד את העונש במאסר משמעותי, על מנת להרתיע את המערער.

לצד הקולא, התחשב בית המשפט בהודאת המערער, אשר חסכה זמן שיפוטי יקר, וכן בעובדה שהמערער היה נתון במעצר מאחורי סורג ובריח עד ליום 08.12.2024, אז הועבר למעצר בפיקוח אלקטרוני עד לתום ההליכים נגדו.

טיעוני הצדדים בערעור

בערעור, העלה **ב"כ המערער** שורה של טענות המצדיקות, לטעמו, התערבות מהותית בחומרת העונשים שהוטלו על המערער.

ראשית, ובכך התמקדו עיקר טענותיו של הסנגור, קבל הסנגור על החלטת בית המשפט שלא לשלוח את המערער לקבלת תסקיר. לטעמו, בנסיבותיו של המערער, אדם צעיר בעל נסיבות אישיות מיוחדות וסיכויי שיקום, היה ראוי לתת משקל משמעותי יותר לרצונו "להיגמל מהמחלה", ובהתאם לקבל בעניינו תסקיר.

שנית, טען הסנגור כי בית המשפט קמא שגה בשיקולים בהם התחשב לצורך קביעת מתחם הענישה וכן במתחם שנקבע. כך הפנה הסנגור לציון העובדות כי נגד המערער תלוי מאסר מותנה בר הפעלה וכי מדובר בנאשם רצידיביסט, אותן פירט בית המשפט כחלק משיקוליו לקביעת המתחם. זאת, כשלדעת הסנגור, השיקולים האמורים דינם להישקל בשלב מיצוב העונש בתוך המתחם ולא כשיקולים

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ת 38503-03-25 אסדי נ' מדינת ישראל

לקביעתו. יתרה מזו, הסנגור סבר כי שיקולים אלה, שאינם רלוונטיים לעניין, הביאו את בית המשפט לקבוע מתחם מחמיר ושגוי, גם בשים לב לענישה הנוהגת.

על כך הוסיף הסנגור כי העונש שנגזר מחמיר באופן קיצוני ואינו מתיישב עם הפסיקה שפורטה בגור הדין. במיוחד ציין הסנגור כי בחלק הארי של המקרים בהם היה תלוי ועומד נגד נאשם מאסר מותנה, הוא הופעל מרביתו או כולו בחופף, בניגוד להוראת בית המשפט קמא בענייננו. כן טען הסנגור כי בית המשפט קמא לא נתן משקל לעובדה כי המערער שהה במעצר ממשי למשך כחודש ובהמשך אף כשלושה חודשים במעצר באיזוק.

לבסוף, הדגיש הסנגור את העובדה כי המערער ללא עבר פלילי, ומעולם לא ריצה מאסר מאחורי סורג ובריח. בנסיבות אלה, על אף החומרה שבעבירות, טען הסנגור כי לא היה מקום לגזור עליו מאסר לריצוי בפועל באופן ממשי.

לצד זאת, טען הסנגור כי אף בכל הקשור לרכיב הפסילה בפועל החמיר בית המשפט יתר על המידה.

לנוכח כלל האמור, עתר הסנגור למתן הזדמנות נוספת למערער להשתקם, ולצורך זה ביקש כי אורה על עריכת תסקיר.

ב"כ המשיבה התנגדה בתוקף לערעור ולאפשרות כי המערער ישלח לתסקיר.

ב"כ המשיבה עמדה על חומרת העבירות בהן הורשע המערער, ועל שורת הרשעותיו הקודמות שבגינן הוטלו עליו עונשים שונים, ובכלל זה פסילת רישיון, שהמערער לא הורתע מהם ולא כיבד אותם.

מעבר לכך, ב"כ המשיבה סמכה את ידיה על נימוקיו של בית המשפט, וטענה כי העונש שהוטל על המערער סביר וראוי בנסיבות העניין.

התסקירים

בתום שמיעת טיעוני הצדדים בערעור הוריתי על הפניית המערער לעריכת תסקיר עונש (החלטה מיום 22.04.2025).

בהתאם לכך, נערך תסקיר (10.07.2025), במסגרתו פורט הרקע האישי והמשפחתי של המערער, אדם כבן 40, נשוי ואב לארבעה ילדים, שהתמודד עם קשיים שונים בתחום האישי והמשפחתי, וכן עם התדרדרות תעסוקתית ורגשית שהחריפה עם המלחמה. בתסקיר צוין כי מזוהה קיומו של סיכוי ממשי להישנות התנהגות פורצת גבול בתחום התעבורה, ונדרש תהליך שינוי מהותי מצד המערער על מנת

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ת 38503-03-25 אסדי נ' מדינת ישראל

להימנע מעבירות חוזרות. לצד האמור, צוין כי המערער מביע נכונות רבה להליך טיפולי, קיימת אצלו תובנה ראשונית למצבו ולחומרת התנהגותו, ונראה שחל שינוי מסוים בעמדותיו.

בהתאם, הוצע לבחון את התאמתו של המערער להליך טיפולי במעורבות שירות המבחן ולצורך זה התבקשה דחייה.

עם קבלת תסקיר זה התקיים דיון נוסף, במסגרתו הצדדים חזרו על עמדותיהם ונימקו, זה בכה וזה בכה, את גישותיהם המנוגדות בנוגע לשילובו של המערער בהליך טיפולי כאמור. בתום שמיעת הטיעונים, קיבלתי את בקשת שירות המבחן והדיון נדחה לצורך בחינת השתלבות המערער בהליך טיפולי ועריכת תסקיר משלים (החלטה מיום 15.07.2025).

בתאריך 26.10.2025 הוגש תסקיר משלים. בתסקיר זה צוין כי המערער שולב בקבוצה טיפולית לעוברי חוק, בה השתתף בהתמדה. עוד צוין כי המערער מהווה דמות משמעותית בקבוצה, הוא משתף בפתחות ובאותנטיות מעולמו האישי ומהיסטורית חייו המורכבת, הוא מגלה יכולת התבוננות עצמית מעמיקה וכן רצון לערוך שינוי בהתנהגותו עוברת חוק ולסגל לעצמו דרכי התמודדות תקינים במצבי דחק. על פי התסקיר, המערער מגלה מחויבות לתהליך הטיפולי, מביע חרטה על מעשיו ומתאר כי לראשונה בחייו חווה תחושת הקלה ושקט, המשפיעה אף על יחסיו עם בני משפחתו. המערער הביע רצון להמשיך בתהליך הטיפולי. בהתאם, הערכת הגורמים המקצועיים היא כי פחת הסיכון הטמון במצבו וקיימת חשיבות לאפשר לו למצות את האפיק השיקומי. על כן, הציע שירות המבחן לשקול המרת הענישה בעונש שירוצה בעבודות שירות לתקופה המקסימלית, לצד הטלת צו מבחן.

ההליכים המשלימים

בעקבות חוות דעת זו, התקיים דיון נוסף במעמד הצדדים (10.11.2025). בדיון זה, ב"כ המשיבה עמדה על העובדה כי אך לאחרונה הופקע צו מבחן בו היה נתון המערער והוא נידון לפסילה בפועל ולקנס. לטעמה, עובדה זו מצטרפת ליתר הנסיבות שהועלו על ידה בדיונים קודמים מדוע אין לקבל את המלצת שירות המבחן ויש לדחות את הערעור.

עמדתו של ב"כ המערער הייתה שונה בתכלית. לטעמו, המערער הוכיח שפניו לשיקום ושהוא ביצע שינוי משמעותי. על כן, סבר הסנגור כי יש לעודד אותו בדרך זו. כן הדגיש הסנגור את המלצת שירות המבחן להטלת צו מבחן, אשר יחייב את המערער להתמיד במאמציו לשיקום. באשר להפקעת צו המבחן בתיק אחר, טען הסנגור כי מדובר בתיק ישן בו התבקשה ההפקעה בעקבות ההרשעה החדשה. לאור כלל האמור, עתר הסנגור לאפשר למערער לרצות את עונשו בדרך של עבודות שירות ואף להקל בפסילה בפועל שהוטלה עליו.

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ת 38503-03-25 אסדי נ' מדינת ישראל

לאחר שמיעת טיעוני הצדדים המשלימים האמורים, בטרם יינתן פסק דין בערעור, מבלי להביע עמדה חלוטה בנושא, מצאתי לנכון לקבל את חוות דעתו של הממונה על עבודות השירות בדבר התאמתו של המערער למסגרת זו.

בחוות הדעת שהתקבלה ביום 25.01.2026 'עמצא כי המועמד אינו מתאים לריצוי מאסר בדרך של עבודות שירות, מהעילה המנויה בסעיף 51(ב1)(2) לחוק העונשין, נוכח קיומו של יסוד סביר לחשש לפגיעה בגופו או בחייו של אדם לרבות בנאשם, בהתבסס על חוות דעת שניתנה על ידי גורם המנוי בחוק לקבוע אי התאמה: משטרת ישראל' (אציין כי נראה שחלה טעות סופר, שכך עילת אי התאמה בשל חשש לפגיעה כאמור קבועה בסעיף 51(ב1)(1) לחוק, ולא בסעיף קטן (2) כפי שנרשם).

לאור עמדה זו, בתאריך 10.02.2026 התקיים דיון נוסף, במסגרתו עיינתי במידע שעמד ביסוד התנגדות משטרת ישראל ושמעתי את הסברי נציג המשטרה בעניין.

בדיון זה התברר כי המשטרה אינה טוענת שהמידע שברשותה מבסס חשש לפגיעה באדם. על רקע זה קבעתי כי:

"משהמידע אינו מצביע על חשש כאמור, אין מנוס מהקביעה כי אין מניעה לביצוע העונש בעבודות שירות.

על כן אוסיף כי משחשש כאמור אינו קיים, נראה שהתנגדות הממונה משוללת יסוד בדיון, ומן הראוי כי היה נמנע מלהביע אותה."

לאור קביעה זו הוריתי לממונה לחוות דעתו בדבר אפשרויות ההשמה של המערער בעבודות שירות (החלטה מיום 22.02.2026).

בהתאם לכך, בתאריך 25.02.2026 הגיש הממונה חוות דעת משלימה, לפיה ניתן לשלב את המערער בעבודות שירות שיבוצעו במועצה המקומית מג'ד אל כרום, החל מיום 03.05.2026.

משתמו ההליכים ונטענו כלל הטיעונים הרלוונטיים, הגיעה העת להכרעה בערעור.

דיון והכרעה

"אין צורך להרחיב אודות החומרה הכרוכה בנהיגה בזמן פסילה. בביצוע מעשה כזה מסכן הנהג, שכבר הוכיח בעבר כי חוקי התעבורה אינם נר לרגליו, את שלום הציבור – נהגים והולכי רגל כאחד; הוא מבטא זלזול בצווים של בית-המשפט; הוא מוכיח, כי לא ניתן להרחיק אותו נהג מהכביש כל עוד הדבר תלוי ברצונו הטוב..."
(רע"פ 6115/06 מדינת ישראל נ' אבו לבן (פורסם בנו, 08.07.2025)).

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ת 38503-03-25 אסדי נ' מדינת ישראל

דברים אלה של בית המשפט העליון מתארים היטב את הליכותיו של המערער שבפניי. ואכן, דומה כי אין צורך להכביר מילים בנוגע לחומרת התנהלותו של המערער לאורך השנים בתחום התעבורה. זו מלמדת כאלף עדים על יחסו המזלזל כלפי החוק והחלטות שיפוטיות, וחמור מכך כלפי חייהם ושלומם של המשתמשים בדרך והולכי הרגל. העובדה כי המערער בחר לנהוג פעם אחר פעם, בסמיכות זמנים, למרות הפסילה שהוטלה עליו, ללא שמורא הדין משמשת עבורו גורם מונע, מחייבת ענישה מחמירה.

עוד יש להדגיש את העובדה כי הפעם ניסה המערער לברוח מפני השוטרים. גם אם עשה כן רגלית ולא באמצעות רכבו, עובדה זו מוסיפה נופך חומרה מהותי לעבירות. היא מחזקת את הקביעה כי בפנינו אדם ללא עכבות נורמטיביות. היא אף זוקקת ענישה בפני עצמה.

זאת ועוד, נראה כי עד כה לא היו בעונשים שהוטלו על המערער כדי להרתיעו. הוא חזר פעם אחר פעם לסורו, תוך שהוא מסכן שוב ושוב את משתמשי הדרך. הרצידיביזם המאפיין את מעשיו של המערער תומך היטב בקביעותו הנחרצות של בית המשפט קמא בנוגע לצורך בענישה משמעותית ומרתיעה וכן בחוסר האמון אותו הביע בית המשפט כלפי האפשרות שהמערער ישנה את דרכיו.

על רקע האמור, לולא ההתפתחויות שחלו במסגרת הערעור הנוכחי בנוגע להתנהלות המערער, לא הייתי מהסס לקבוע כי יש לדחות את הערעור ולחייב את המערער לשאת במלוא תוצאות מעשיו, ובכלל זה ריצוי מאסר ממושך מאחורי סורג ובריח. קביעה זו מתיישבת עם פסיקת בית המשפט העליון במקרים דומים (ראו לדוגמא מיני רביס: רע"פ 2221/11 ה"א נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 24.3.2011), רע"פ 1211/12 ישראלי נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 15.02.2012), רע"פ 8013/13 מסעד נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 18.12.2013), רע"פ 321/14 סלאמה נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 26.01.2014), רע"פ 1483/19 ליפשיץ נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 06.03.2019), רע"פ 1883/19 ביטון נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 26.03.2019), רע"פ 2910/20 מוחמד נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 07.05.2020)).

לנוכח קביעותי האמורות, גם אם יש טעם בטענת ב"כ המערער כי בית המשפט קמא עירבמין בשאינו מינו כאשר מנה בין השיקולים לקביעת מתחם הענישה שיקולים הרלוונטיים למיצוב העונש בתוך המתחם, בנסיבות אחרות לא היה די באמור בכדי להצדיק התערבות בענישה.

ברם, כאמור, בענייננו מצוי המערער בעיצומו של תהליך שיקומי אשר הוגדר על ידי שירות המבחן כמוצלח ומניב פירות. זאת, לא רק במישור התפיסה של המערער כלפי מעשיו הנלווים עד כה, אלא גם במעגלים רחבים יותר של התנהלותו כבן זוג, אב ואדם מן הישוב.

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ת 38503-03-25 אסדי נ' מדינת ישראל

במצב דברים זה, ועל אף שהעונש שנגזר על ידי בית המשפט קמא עמד בהלימה לנסיבות העבירה ונסיבות עושיה בעת גזירתו, כיום נראה כי יש מקום לתת משקל משמעותי הרבה יותר לשיקול השיקום שבא לידי ביטוי בתסקיר העונש ובתסקיר המשלים.

ודוקו, נקבע לא אחת כי המלצת שירות המבחן, כשמה כן היא המלצה בלבד, ועל בית המשפט לאזן בינה לבין שיקולי הענישה האחרים (ראו לדוגמא רע"פ 3804/08 מאירס נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 23.10.2008), רע"פ 6276/23 יעקבי נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 23.08.2023)).

עם זאת, גם אם עומדים שיקולים כבדי משקל שהצדיקו לנהוג עם המערער לפי חומרת הדין, סבורני כי במקרה דנן ניצב לצדם השיקול השיקומי, ומטה את הכף.

ואכן, על אף התנהלותו של המערער עד כה וזלזולו המופגן בהוראות החוק ובעונשי בית המשפט, ובכלל זה מאסר מותנה, לא ניתן להתעלם מהעובדה כי הוא טרם טעם את טעמו המר של מאסר ממשי.

ניכר כי האפשרות שיידרש לרצות מאסר כאמור הייתה אחת הסיבות שהביאו את המערער להבין הפעם את הצורך הדחוף בשינוי אורחותיו.

מכאן כי מבחינת האפקט ההרתעתי ניתן לסבור שהתוצאה הרצויה מגזירת הדין כבר הושגה במידה כזו או אחרת.

יתרה מזו, בעיניי, על דרך הכלל, יש מקום לנקוט בכל העונשים החלופיים האפשריים בטרם ייגזר על אדם מאסר מאחורי סורג ובריח, אשר ללא ספק פגיעתו קשה.

הנה כי כן, בענייננו שוכנעתי כי נפתח וקיים סיכוי של ממש לשיקומו של המערער (ראו סעיף 40ד(א) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977).

המוטיבציה להשתקם אותה מפגין המערער עד כה וכן השתלבותו המוצלחת בהליכים הטיפוליים מצטרפות לאינדיקציות לשינוי בהתנהגותו ובדרך חשיבתו, כפי שפורטו בתסקירים. המדובר, על פני הדברים, בשינוי שנעשה על ידי המערער, הפותח פתח תקווה כי ישלים את הליך השיקום ולא ימעד עוד. משמתקיימים הרכיבים האובייקטיביים והסובייקטיביים לקיומם של סיכויי שיקום ממשיים, ובשים לב ליתר שיקולי הענישה הרלוונטיים, במקרה דנן יש להעדיף את שיקול השיקום (ראו ע"פ 6637/17 קרנדל נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 18.04.2018)).

בנסיבות העניין, נוטה על כן הדעת להטיל על המערער ענישה שתאפשר את המשך שיקומו.

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ת 38503-03-25 אסדי נ' מדינת ישראל

בהקשר זה נזכיר את שנקבע בפסיקה, כי כאשר קיים חשש שמאסר בפועל של הנאשם עלול לאיין את התהליך השיקומי בו הוא מצוי או לפגוע בו באופן משמעותי, מן הראוי יהיה לבכר את שיקולי השיקום על פני השיקולים האחרים העומדים בבסיס הענישה (ראו ע"פ 8092/04 **חביב נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 10.09.2006) וכן ע"פ 6958/18 **מצלאח נ' מדינת ישראל**, (פורסם בנבו, 22.01.2020)). זאת ועוד, נקבע לא אחת כי המרת עונש מאסר בעבודות שירות מוצדקת בכל הנוגע לנאשמים המצויים בהליכי שיקום. דרך ריצוי זו של מאסר בפועל מאפשרת לנאשם "**להותיר מאחור את דרך הפשע, להימנע מחשיפה לסביבה עבריינית בכלא, לאמץ ערכים תעסוקתיים וחברתיים, לשמור על רצף טיפולי – ולבסס תהליך שיקום יציב וארוך טווח.**" (עפ"ג 2100-12-24 **סיידון נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 19.10.2025)). זאת לצד התועלת החברתית העשויה לצמוח מהשלמת הליכי השיקום, ובמקרה דגן גם תועלת משפחתית כאמור.

ודוקו, איני מתעלם מהפקעת עבודות השירות בתיק אחר כאמור. ברם, זו מתייחסת להליך שקדם לתחילת תהליך השיקום, ועל כן אינו מהווה אינדיקציה בעלת משמעות לסיכוי הצלחת המערער לעמוד בתהליך השיקומי הנוכחי, שהוערכו כטובים על ידי שירות המבחן.

בנוסף, בין שיקוליי הבאתי בחשבון את העובדה כי המערער היה נתון במעצר ממשי משך כחודש וכן במעצר באיזוק למשך שלושה חודשים נוספים.

לנוכח האמור, בשים לב להליך השיקומי בו מצוי המערער להערכת הסיכון העדכנית, לפגיעה העלולה להיגרם למערער ולמשפחתו עקב מאסרו, הגעתי למסקנה, לא בלי התלבטות, כי ענייננו מצוי בין המקרים בהם יש מקום לתת הזדמנות נוספת ואחרונה לשיקום, תוך חריגה ממתחם הענישה אותו קבע בית המשפט קמא.

בנסיבות אלה, ראוי בעיניי לתת את הבכורה לשיקול השיקומי כאמור, זאת מבלי לזנוח עונשים הרתעתיים במהותם וכן הטלת צו מבחן לפרק זמן משמעותי, אשר אף הוא יבהיר למערער כי אם יזנח כוונותיו הטובות ימצא עצמו במאסר.

לצד הקביעה האמורה, לאחר בחינת טיעוני הצדדים, לא מצאתי להתערב בעונשי הפסילה בפועל ועל תנאי שהוטלו על ידי בית המשפט קמא. עונשים אלה ראויים, ומבטאים בצורה הולמת את כלל שיקולי הענישה שפורטו. יתרה מזו, העונשים האמורים, משתלבים היטב בתמהיל הענישה החדש, בעקבות קבלת הערעור.

כאמור, הממונה על עבודות השירות סבר כי המערער אינו מתאים לריצוי עונשו בעבודות שירות, זאת לנוכח חוות הדעת של משטרת ישראל כי "**קיים יסוד סביר לחשש לפגיעה בגופו או בחייו של אדם לרבות בנאשם**".

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ת 38503-03-25 אסדי נ' מדינת ישראל

ברם, לאחר עיון במידע המודיעיני בעניינו של המערער ומשגם משטרת ישראל לא חלקה על כך שהמידע המצוי בידיה אינו מבסס חשש לפגיעה בגופו או בחייו של אדם, לרבות במערער עצמו, כתוצאה מנשיאת עונשו בעבודות שירות, נראה כי לא קיימת מגבלה כאמור. עוד אציין כי גם אם המידע מעורר שאלה בנוגע לסיכויי השיקום הכלליים של המערער, לנוכח קביעת כי לא היה ראוי שמידע זה יובא בפני הממונה וכן לא בפניי כאמור, דין הוא כי לא יילקח בחשבון.

לבסוף, אזכיר את הידוע כי המלצת הממונה על התאמתו של נאשם או אי התאמתו לרצות את עונשו בעבודות שירות אינה סוף פסוק. הסמכות להכריע בדבר נתונה לבית המשפט (ראו עניין מוסלי הנ"ל והפסיקה המובאת בו).

על כן, הגם שעל דרך הכלל יש לתת משקל נכבד להתנגדות המשטרה ובעקבותיה המלצת הממונה, משנוכחתי לדעת כי התנגדות זו נסמכת על מידע שאינו רלוונטי לעניינינו, ומשמצאתי כי עשויה לצמוח תועלת שיקומית בשילוב המערער בעבודות שירות, יש לסטות מהמלצת הממונה במקרה דנן ולאפשר למערער לרצות את עונשו בעבודות שירות כאמור.

סוף דבר

לנוכח קביעותיי דלעיל, הנני מקבל את הערעור באופן זה שחלף עונשי המאסר שהוטלו על ידי בית המשפט קמא יהיה על המערער לרצות את העונשים הבאים:

א. 9 חודשי מאסר לריצוי בפועל, שירוצו בעבודות שירות בהתאם לקביעת הממונה בחוות דעתו מיום 25.2.26. בהתאם לכך, המערער יתייצב לתחילת ריצוי עונשו ביום 03.05.2026 בשעה 8:00 במשרדי הממונה על עבודות השירות, ביחידת ברקאי, עבודות שירות, שלוחת צפון, בסמוך לבית סוהר מגידו.

המערער מזהר שהפרת תנאי עבודות השירות תביא להפסקתן באופן מנהלי וריצוי העונש במאסר של ממש.

ב. עונש המאסר המותנה בן 6 חודשים התלוי ועומד נגד המערער מתיק 2747-11-20 ירוצה בחופף לעונש המאסר בתיק זה.

ג. המערער יהיה תחת צו מבחן למשך שנתיים, במסגרתו ישולב הנאשם בקבוצה טיפולית ייעודית בתחום התעבורה במסגרת שירות המבחן.

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליים

עפ"ת 25-03-38503 אסדי נ' מדינת ישראל

הנאשם מוזהר כי אם לא יעמוד בתנאי צו המבחן יאלץ בית המשפט להפקיע את צו המבחן ולגזור את דינו מחדש.

אין שינוי ביתר רכיבי הענישה שנקבעו על ידי בית המשפט קמא.

מזכירות בית המשפט תעביר העתק מפסק הדין לממונה על עבודות השירות.

ניתן היום, כ"ח אדר תשפ"ו, 17 מרץ 2026, בפומבי ובמעמד הצדדים.

נתנאל בנישו, שופט